

Sentencja

Artykuł 27 ust. 3 lit. g) i art. 27 ust 4 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi

należy interpretować w ten sposób, że:

okoliczność, iż europejski nakaz aresztowania, na podstawie którego wobec danej osoby wydano orzeczenie o przekazaniu, został wydany przez organ, który nie był „wydającym nakaz organem sądowym” w rozumieniu art. 6 ust. 1 tej decyzji ramowej, nie stoi na przeszkodzie temu, by w późniejszym czasie wykonujący nakaz organ sądowy, do którego ze stosownym wnioskiem zwrócił się wydający nakaz organ sądowy w rozumieniu wspomnianego art. 6 ust. 1, wyraził zgodę na ściganie tej osoby, jej skazanie lub pozbawienie jej wolności za przestępstwo popełnione przed jej przekazaniem, inne niż to, które stanowiło podstawę przekazania.

(¹) Dz.U. C 191 z 10.5.2022.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 6 lipca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court – Irlandia) – Hellfire Massy Residents Association/An Bord Pleanála, Minister for Housing, Local Government and Heritage, Irlandia, Attorney General

(Sprawa C-166/22 (¹), Hellfire Massy Residents Association)

[Odesłanie prejudycjalne – Środowisko naturalne – Dyrektywa 92/43/EWG – Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory – Artykuł 12 – System ścisłej ochrony niektórych gatunków zwierząt – Artykuł 16 – Odstępstwo – Procedury przyznania takiego odstępowstwa – Prawo udziału społeczeństwa]

(2023/C 296/09)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlandia)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hellfire Massy Residents Association

Strona pozwana: An Bord Pleanála, Minister for Housing, Local Government and Heritage, Irlandia, Attorney General

przy udziale: South Dublin County Council, An Taisce – The National Trust for Ireland, Save Our Bride Otters

Sentencja

Artykuły 12 i 16 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory

należy interpretować w ten sposób, że:

uregulowanie krajowe mające na celu transpozycję tych przepisów do prawa krajowego nie może zostać uznane za sprzeczne z tą dyrektywą ze względu na to, że nie przewiduje ono, po pierwsze, postępowania w sprawie zezwolenia obejmującego decyzję właściwego organu mającą na celu ustalenie, czy należy złożyć wniosek o przyznanie odstępowstwa na podstawie art. 16 wspomnianej dyrektywy ze względu na okoliczności stwierdzone po wydaniu zezwolenia na inwestycję lub czy w tym celu wymagane jest przeprowadzenie dochodzenia, ani po drugie, udziału społeczeństwa w owej procedurze odstępowstwa.

(¹) Dz.U. C 198 z 16.5.2022.